

HUME - TEXTO 2

TEMA: Crítica á idea de substancia

1) De onde ven a idea de substancia que sempre temos presente?

- A defenden moitos pensadores ilustres (l.1)
- . Falan de ideas claras e distintas que temos previamente ("O cogito" por exem.)(l.1 e 2)
- . A proporciona os sentidos (l.3 a 6)
- . É froito da reflexión: traemos ao presente unha percepción anterior (l. 6 a 9)
- Nada disto ten demostración. Polo tanto **A IDEA DE SUBSTANCIA NON EXISTE** (l.9 a 10):
- . Só é unha colección de impresións concretas dun momento
- . "Unha colección de ideas simples ..." (l.11 e 12)
- . En realidade temos un grupo de cualidades concretas pero un suxeito descoñecido (l.14 e 15)
- Por que a mente humana establece esa conexión de cualidades concretas? Porque opera baixo dous principios:
- Contigüidade: proximidade en T/E
- causalidade
- (l.15 a 17)
- A idea de substancia baise implementando (imos sumándolle características que non coñecemos dela). Polo tanto varía constantemente pero nós necesitamos manter esa unidade conservando a idea de substancia persistente (l.17 a 19)

DE QUE FALAR:

Moi brevemente dos temas do Tx1

Engadir a idea de Substancia/Accidente de Aristóteles e a crítica que fai Hume

CONCLUSIÓN:

- Imposibilidade da ciencia (relacionar ca actualidade)
- Superación que fai Kant